Biografija

Profesor Milan Randić je po narodnosti Hrvat, rojen leta 1930, državljan Združenih držav Amerike in Hrvaške. Študral je teoretsko fiziko na Univerzi v Zagrebu (1954) pod mentorstvom profesorja Ivana Supeka (študent Wernerja Heisenberga). Supek ga je s pomočjo knjige Linusa Paulinga »Narava kemijske vezi« uvedel v kvantno kemijo. Doktoriral je v Cambridge-u leta 1958 z disertacijo »High resolution infrared molecular spectra« pod mentorstvom dr. Normana Shepparda. Na Inštitutu Rudjer Bošković v Zagrebu je osnoval leta 1960 Grupo za teoretsko kemijo. Od leta 1971 je deloval v ZDA. Od 1980 - 2000 je bil na Oddelku za matematiko in računalniško znanost univerze Drake, Des Moines, Iowa. Njegov trud je konstantno usmerjen v boljše razumevanje teorije grafov. Od januarja 2000 je zaslužni profesor Univerze Drake in nadaljuje z vsakoletnimi trimesečnimi obiski Kemijskega inštituta v Ljubljani. V tem času je razširil svoje raziskave na področje bioinformatike, grafične in numerične karakterizacije DNA, proteinov in proteomskih map. Poleg kemije ga zanima razvoj univerzalnega jezika NOBEL.

Profesor Milan Randić že dolgo uspešno sodeluje z raziskovalci Laboratorija za kemometrijo. Leta 1995 je prvič daljši čas gostoval na Kemijskem inštitutu, z obiski je nadaljeval do leta 1997, ko se je tudi delno zaposlil. Dopolnilno delovno razmerje na Kemijskem inštitutu je imel sklenjeno od leta 1997 do 2000. Od tega leta naprej je nadaljeval z daljšimi neformalnimi delovnimi obiski našega laboratorija, leta 2004 pa je postal tudi zunanji sodelavec raziskovalnega programa P1-017, *Modeliranje relacij med kemijsko strukturo in lastnostjo snovi - QSAR – QSPR*.

Njegov znanstven opus, ki ga tudi sam uvršča med rezultate dela na Kemijskem inštitutu (kar prikaže z navedbo stalnega naslova), pripomore k dvigovanju kvalitete dela in s tem bibliografskih kazalcev celega inštituta. V soavtorstvu s sodelavci Laboratorija za kemometrijo je objavil preko 80 člankov, monografij in poglavij v monografijah. Poudariti velja, da kljub teoretičnim usmeritvam njegovih raziskav lahko izsledke uspešno uporabimo v aplikativnih industrijskih projektih. Tako so na primer s pomočjo graf-teoretičnega indeksa, ki ga je razvil profesor Randić, našli merilo za ovrednotenje podobnosti/identičnosti kemijskih struktur nekaterih učinkovin v zdravilih (generikov), ki jih raziskuje farmacevtska družba Lek Pharmaceuticals.

Priznanja, nazivi in funkcije

- Častni član „International Academy of Mathematical Chemistry"
- Piznanje (Diploma) znanstvenega časopisa J. Proteome Research za doprinos k področju
- Dobitnik Nagrade za Znanost Guvernerja Iowe
- Dobitnik Skolnikove Nagrade Ameriškega Kemijskega Društva
- Dobitnik Nagrade Sklada Boris Kidrič (skupaj z dr. Borko J. Blažič in Ireno Fabič)
- Dobitnik Nagrade mesta Zagreba za znanost
- Naziv "Distinguished Professor" na Drake Univerzi, Des Moines, Iowa
- Naziv "Centenial Professor" na Drake Univerzi, Des Moines Iowa
- Professor Emeritus Drake Univerze, Des Moines Iowa, od leta 2000

- Leta 2000 je bil organiziran dvodnevni Simpozij "Molecular Connectivity – The First Quarter Century" v okviru letnega sestanka Ameriškega Kemijskega Društva. Simpozij je bil posvečen 25. obletnici pomembnega članka M. Randića, s katerim je uvedel populari molekularni indeks povezanosti.
- Član Hrvaške Akademije Znanosti in Umetnosti
- Častni član Hrvaškega Kemijskega Društva

- Ustanovitelj Mednarodne Akademije Matematične Kemije s sedežem v Dubrovniku (v katero je poleg niza odličnih kemikov vključenih tudi pet nobelovcev kot častnih članov)
- Ustanovitelj Skupine za Teoretično kemijo na Institutu Rudjer Bošković, Zagreb, Hrvaška
- Član uredništva znanstvenih časopisov: *Croatica Chemica* Acta*, Chemical Physics Letters, Journal of Chemical Information and Computer Sciences, Journal of Mathematical Chemistry, SAR and QSAR in Environmental Sciences,* Acta *Chimica Slovenica, Computer Aided Drug Design, The Open Applied Informatics Journal, Ars Contemporaria Mathematica*

Publiciranje

- Profesor Milan Randić je objavil sam ali v soavtorstvu okoli 400 znanstvenih del ter večje število revijskih člankov, poglavij v knjigah (vključno z učbenikom) in enciklopedijah. Skupaj z D. J. Kleinom je bil urednik niza knjig iz matematične kemije.
- O kvaliteti del priča visok Hirschev index (H=51) ter okoli 12,000 citatov, od tega eno delo z okoli 1,500 citatov. To delo je med 125 najbolj citiranimi deli v 125 letih izdajanja prestižnega časopisa J. Amer. Chem. Soc. (časopis ameriškega kemijskega društva), a ravno tako med 30 najbolj citiranimi deli v istem časopisu od leta 1975 naprej.